

Popa Tanda

Nu vrem să evocăm aci pe neuitatul eroul al șirianului Slavici, Popa Tanda, care a tors sărăcenii pe dos, luptând cu becisnicia enoriașilor săi până ce a reușit să-l îndrume pe făgașul vredniciei.

Ci, vrem să vorbim puțin despre Popa Tanda al zilelor noastre. Despre preotul, care, aruncat în prăpăstiiile unui sat ca vai de el, reușește prin perseverență, să schimbe ca desăvârșire fața parohiei sale, așa cum Popa Tanda făcua în prăpădenia Sărăcenilor săi.

Și astfel îl cunoașteți cu toții. L-ați întâlnit pe străzile orașului de reședință episcopescă, pe la prefectură ori pe la Rezidența ținutului.

Cu „kaiser“-ul spălăcit și decorat, — roșu din negru —; cu pălăria pleoștită; cu ghețele stâlciate, el merge totuși înainte, fără oboseală și fără odihnă. El și-a pus în gând să facă în satul lui, biserică nouă și casă culturală, căci Cooperativa merge bine, deși — Doamne — câte năcazurii avu până o putu pune pe roate.

A luptat — bietul Popa Tanda al zilelor noastre — cu adversitățile partidiste din satul lui de 400 locuitori, împărțit în patruzeci de segmente politice.

Până la urmă însă, a învins. Și cu atât mai prețioasă-i este biruința, cu cât, de atunci de când cooperativa începu să meargă bine — și bisericuța lui de lemn — ce suferi vijeliile alor șasezeci de ani — este acum, în fiecare zi pentru slavă lui Dumnezeu, plină. Chiar și cei câțiva „pocăiți“ s-au „pocăit“, din nou întorcându-se la biserică părinților lor!

Toți în satul lui sunt oameni cu chlag. Singur popa-i sărac, ca și un șoarece de biserică.

La înmormântări, nunți și botezuri — prilejuri de drăcească speculă la unii slujitorii al Altarului — el nu ia nimic. Nu-l trebuie, pentru că el plânge alături de familia mortului și se bucură de bucuria mirilor!

...Mai în săptămâna trecută, l-am văzut în Timișoara.

Pe terasa unei cafenele stăteam de vorbă câțiva prieteni cari-am uitat de multă vreme bisericuța din satul nostru.

Popa Tanda trecea grăbit și încrunțat pe stradă.

După vreo două ceasuri, l-am revăzut, trecând pe lângă aceeași cafenea. Era însă vesel și fericit.

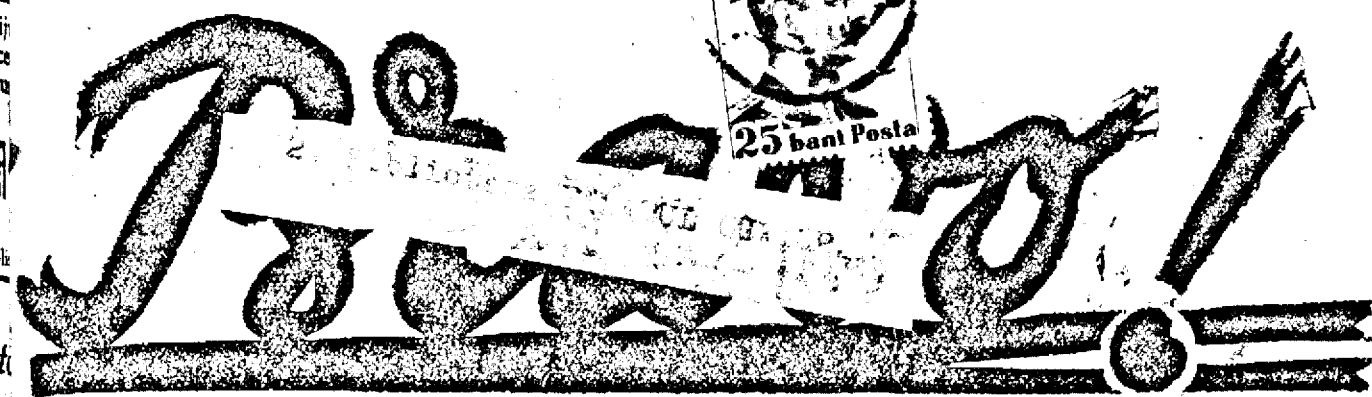
Unul dintre noi, nu-și putu reține o „constatare“:

— De ce preotul ăsta — și alții mulți ca el — nu se îmbracă mai omenește, atunci când vin la oraș? I-am răspuns:

— Pentru că nici el și nici ceilalți cari tot ca el se îmbracă atunci când vin la oraș, nu sunt oameni. Ei sunt supraoamenii nației românești în trecerea sutelor de ani!

A doua zi, am citit în gazetă, că Rezidența Ținutului a aprobat, pentru biserică din satul..., 40.000 lei iar pentru casa culturală din aceeași comună 20.000 lei!

Ieronim Cărunța

REVISTĂ LITERARĂ

reportaj - satiră - umor

Inregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/958

Director:

SIMION MICLEA

Redacția și Administrația

ARAD

str. Gr. Alexandrescu Nr. 1

Telefon: 10-83

ABONAMENTE:

150 lei anual. 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.Spre înființarea unui nou cotidian
românesc la Arad

Ziarul „UNIVERSUL“ din București scrie:

În Aradul, care a dat — sub stăpânirea strelină — cele mai viguroase organe de presă românească din Ardeal, azi nu există decât un singur cotidian românesc, care-și mersește cum poate abonații și cititorii, — dar este la o enormă distanță de presa minoritară. Aceasta este reprezentată în Arad prin patru cotidiane de dimineață, trei în limba maghiară și unul în limba germană apoi printr'un cotidian de prânz în limba maghiară și încă un ziar german, ce apare de trei ori pe săptămână. În afară de acestea mai apar nenumărate periodice în limbile germană și maghiară. În fața acestor mormane de publicații minoritare, noi românii opunem un cotidian — care e așa cum — și câteva publicații săptămânale și bi-lunare.

Inferioritatea românească în materie de presă, este categorică atât la Arad cât și în celelalte orașe din Ardeal.

Vina acestei inferiorități o poartă, în primul rând acei cari dela Unire înceacă să considere presa numai ca o trambulină pentru interesele personale în cadrele partidelor politice din care au făcut parte, apoi aceia care mănăitorii de fiecare zi a condeiului, cari și-au comercializat talentul și informațiile; întreprinderilor neserioase de presă. Iar au apărut numai până ce au încasat abonamentele și subvențiile cele grase și abia în ultimul rând, publicul cititor, care s'a format înăuntrul de toată lumea. Căci un lucru trebuie să știe, că azi — cum foarte bine a precizat d. Vasile Munteanu — românii ardeleni nu mai consideră articolul de ziar ca înainte de războiu când cuvântul scris și apărut în foile ardelenesti, Lăsa literă de evanghelle.

Că țărâniea din Ardeal, poartă vreo vină în aceasta transformare a zărilor ei, nu poate afirma nimeni. Însă toți aceia cari au intrat și au muncit în ogrorul presei românești de dincoace de Carpați, n'au flout seamă de această transformare și și-au organizat întreprinderile de presă pe fapte și adevăruri perimate. De acela Nicolae Ursu și au atins tirajul „Românului“. De autoritate morală nu putem vorbi, căci ea nu se poate compara cu cea a pomenitului ziar. Și nu putea o albă nici o publicație periodică, pentru că în rândurile de mii de abonari ai gazetărilor ardeleni s'au trecut oameni cari — adeseori

— n'au avut nimic comun cu presa. Aceștia au exploatat-o numai și au compromis-o.

De aceste păcate nu a scăpat nici Aradul și de acela scapă românească de aici este atât de amenințată.

Încercări pentru a ridica presa românească a Aradului la nivelul pe care-l cer atât situația noastră geografică la margine de țară, cât și trecutul orașului, n'au reușit fiindcă aceste încercări au fost ridicate în prea multă direcție și conduse, aproape totdeauna, numai de interesele personale.

Ideea înființării la Arad a încă unui cotidian pe lângă cel existent, a fost luat din nou în cercetare de către un grup de intelectuali, tineri și bătrâni, cari n'au fost înregistrați, până acum, în nici o mișcare.

În numele acestui grup, d. Aurel Tripon, directorul tipografiei diecezană din Arad, a lansat un apel, în care după ce arată nevoia unui ziar românesc, informativ și cu caracter local, propune înființarea

unei societăți anonime pentru editarea lui. Prin urmare, este vorba de întemeierea unei întreprinderi pe baze strict comerciale. Considerarea aceasta, la prima vedere, făcându-se vederea înființării noului ziar românesc al Aradului, este îmbucurătoare și este o dovadă, că inițiatorii au ajuns la convingerea că pentru a reuși — și într'o întreprindere de presă — trebuie clădit totul pe realități și nu pe visuri.

Apelul de care vorbim, a fost lansat zilele trecute, fiind trimis câtorva mii de locuitorii al județului. Trimiterea apelului este în curs. Din răspunsurile și adeziunile primite, rezultă în mod precis necesitatea unui cotidian local, care fără a face concurență în știri și informații, presei din Capitală, să reprezinte și apere nevoile locale. Tot din răspunsurile primite, am putea, deși e presupunem, trage concluzia, că al doilea cotidian românesc al Aradului, va deveni, la toamnă, fapt împlinit.

Cum se premiază...

... E sfârșit de an școlar acum!... Dela un capăt la altul al țării, satele bucoase răsuna de cântecele bucoase ale școlărilor de scarpași de sălile de clase, de vâgă și morga dascălilor — tineri și bătrâni — mai cuminți și mai ignari, dar cu toții gravi și serioși.

Subiectul acesta — încheierea anului școlar — este potrivit pentru a sublinia hărnicia unor învățători, pentru a vesteji inactivitatea și lenia altora; pentru a ridica în slăvi inteligența pullor de români; pentru a arăta lipsurile școlilor, procentul celor ce nu știu carte, procentul sagera ridicarea standardului de viață al țărânului prin școală... Sau pentru a arăta efectul încurajator ce premiile îl au asupra elevilor lenesi... Dar din câte puncte de vedere nu poate fi intrat acest subiect?

Bineînțeles, că-l vom trata dintr'un punct de vedere cu totul deosebit și anume, vom relata o întâmplare, ce poate să nu se fi întâmplat niciodată...

Așa dar, un învățător și dacă nu ne înșelăm chiar director, avea și el o odrașă la școala pe care o conducea. În primul an când din bugetele primăriei au fost tălate — scoase — subvențiile destinate

premierii, s'a întâmplat ca odrașla pomenitului director să nu obțină media necesară pentru a fi premiată. Concluzia normală: nu a fost premiat nici un elev dela școala sa.

Anul următor, adică — dacă nu ne înșelăm — anul acesta primăriile n'au înscris — acesta — suma pentru premiarea elevilor merituosi. Dar, cum odrașla amintitului director a obținut medie mare, — de premiat — prea fericitul părinte, dublat de director, s'a rupt în zece, a bătut pe la toate ușile orașelului, adunând câteva mii de lei, bani cu care a procurat cărțile și obiectele ce urmează să constituie răsplata celor ce au dovedit progres la învățătură și purtare...

Și iată așa și mulțumită odrașlei directorului respectiv, elevii școlii sale și-au văzut răsplătita silinței, fiind transformați în exemple vii pentru ceilalți colegi al lor.

... Este deci cazul să felicităm odrașla pomenitului tată și domn director, care fiind la reformarea pedagogiei!

Mod de a gândi

— Ca să mă mărit' spunea o îngenuă, trebuie ca viitorul meu să nu dea atenție trecutului meu.

Pecica

— Pe terasa casinoului s'a desfășurat, între pahare, un spectaculos duel... de cuvinte, în decursul căruia se pusese în sarcina unuia dintre baligeranți, anumite preferințe pentru anumite... înclinațiuni.

Duelul, date fiind calitățile și situația dueliștilor, a fost ceva mai captivant decât spectacolul dela „rumy” și s'a soldat pur și simplu prin aplicarea unei palme sdravene pe obrazul adversarului, natural fără pagube materiale: măselele au rămas intacte!

— Și mult mai interesant decât recensământul școlar făcut în compania domnului — fost domnișor — care nu-și cunoaște lungul... pasului și rătăcește prin Rovine.

— Așa, credem și noi, că măslina, la casinou, trebuie plătită ceva mai scump — chiar la leu și înțelegem de ce onorata seunare generală n'a fost convocată de vre-o 6 ani încoace!

Celca-Bihor

— Primăria orașului a luat frumoasa inițiativă de-a construi, în dosul morii Medrea, un strand modern. Se pare că aceastia se atribuie faptului că anul trecut cunoscuța Dră Cornu pe când făcea baie în susul gârlei, în costumul celei dintâiu modiste, maica Eva, a fost surprinsă de privirile iscoditoare ale unui pescar rătăcit. Zăpăcit de vraja nudului apărut, bietul pescar s'a pomenit cu bățul în mână, căci nuduța i-o luase apa... Sărmanul pescar... Indrăgostit de apariția ce se oglindea în apă, îl vezi și astăzi dând târcoale gârlei în așteptarea nudului; iar din nudele străvezii, ca o improvizație din alte lumi se aude: „Ce ști tu ce-i dragostea... Rămâne de văzut dacă nudista noastră va avea liber accesul la strand sau va căuta un loc mai ferit de privirile indiscrete.

— Să știe că moda este singura preocupare a domnișoarelor ce vreau să captiveze, adunând în jurul lor cât mai mulți tineri. Așa, o domnișoară blondă, răsfățata orașului, pentru ca să placă și mai mult pentru ca să fie cea mai elegantă la un bal, a vândut o holdă de pământ ca să-și facă cea mai frumoasă rochie de bal. Sărman ogor, tu care ai astupat atâtea cadavre omenești te-ai lăsat dus la bal de o domnișoară și n'ai avut nici cel puțin grija de a-l astupa și dânsel spatele, căci pe prețul tău nu a putut face decât o rochie fără spate. Oare părinții cari au fete n'au nimic de zis la asta?

Beregsău

— Pacostea Beregsăului sunt focurile. Autorul acestor acte rușinoase și neplăcute, e cel mai greu de descoperit. Dar iată că s'a rezolvat și această enigmă a focurilor. Scântela pornește întotdeauna dela inimă și e foarte greu ca să dela care, fiindcă de aceste sunt prea multe la noi. Inimi cu foc, cari nu se sting decât odată cu moartea.

— Va veni și mult așteptata vacanței în care elevii își vor recrea creierul atât de obosit după 9 luni de muncă. Unii vor râde, alții vor plânge. Din această ultimă categorie, ne-a venit o... rândunică.

— Ceace vasa și-a cumpărat o nudă pentru a se distra singur. La nudă aplică muncă artificială, pentru că și dânsul a fost numai o muscă, nu mare... goangă.

Dobrești în Bihor

— Suntem în măsură a anunța că la noi în sat a luat ființă o societate a tinerilor. Care este scopul acestei Societăți nu știm numai că paznicul de noapte spun că aud noaptea nechezături de cai. Pentru a da de urma acestui mister s'au să prindă un cal. Dar cum știm că li-e frică de cojoc, mai de grabă mânăli își vor lăsa potcoavele pe front iar ei vor spăla putina. Totuși dacă va fi așa, atunci sfătuim cășoril să-și vândă scump pielea.

— Se zice că și cali au o sărbătoare: paștele calilor; dar noi nu credem căci asta se zice la fete că se mărită la paștile calilor. Vom vedea... până atunci... paște murgule iarbă verde...

Bărzava

— Nu știu ce are popa Câmpeanu că prea se mai abate pela cooperativa pe care a înființat-o. Iți era mai mare dragul să te uiți la el cum făcea când pe comerciantul când pe birtașul. Duminica dimineața se ducea la biserică iar după masă la birt frumoase exemple putem lua dela popa ortodox.

În popa unlt a făcut o biserică de înfrumusețează toată comuna iar din cea veche vrea să facă casa culturală iar Dumbăvița a cumpărat o grădină ca să zidească și acolo biserică și să unească pe tot poporul de acolo, dar lasă că pe unitul la și făcut protă iar Câmpeanu se uită cu jund la arăul roșu de pe burta lui.

— Zilele trecute am fost la Arad unde am făcut vizita unei fete (nu-i română) de față a fost și mamăsa când în toiu conversației m'a întrebat dacă știu nemțește la care am răspuns că știu puțin, atunci a zis că să-i cer o sărutare pe nemțește. Mă întreb și vă întreb și pe celelalte fete din Arad că de ce tocmai cu asta a voit fata să mă încerce dacă știu nemțește. Destul că eu nu l-am cerut ci iam spus pe românește: dragă D-șoră eu aș ști cum se cere o sdrutare nemțește însă nu nu-ți cer de frică să nu mi-o dai.

Tălagiu

Am auzit dintr'un om că'n Tălagiu ar fi un domn, ce-o ia răzna la canton să audă ceva vești ce-l mai nou la Hărdușești. Frunză verde ca larba cu mândra la târg mergea ca să-l cumpere ceva. Vreo cutie de vopsea să fie mai frumoasă atât ziua cât și noaptea, și-o pereche de „fipele” să meargă la canton cu ele.

Igrîș

Florica Mărin și-a cumpărat „clop”, dela Arad. Și de bucuria „clopului” s'a „spătărit” 3 zile pe malul Mureșului și tot nu s'a întâlnit cu ala dela Primărie.

Mesteacăn

— Un tinăr dela noi ni-a făcut un magazin de bomboane în podul grajăului. Tot aici va internea un depozit permanent de dragoste...

— Pe șoseaua Mesteacăn Tebea, se pregătește un accident de circulație cu scopul de a împiedeca oarecari prea dese pimbări de dragoste!...

Atențiune!

Doamnele și Domni, cari doresc să poarte un costum elegant și la precizie făcut după corpul D-voastră să se adreseze

Croitoriei: GH. GHIURITA

Arad, Calea Aurel Vlaicu No. 19 viz-a-viz cu gara C. F. R.

Execută tot felul de uniforme, cu cele mai reduse prețuri.

Nădlac

— Când se duc prin Bujac, doi și-au împărțit cam astfel rolurile: unul gustă rachiul dulce iar al doilea buzele. Oare care umblă mai bine?

— Una, în fiecare zi fugă 2 ceasuri ca să i se facă poftă de mâncare...

— Alta, mereu umblă prin fundul șanțului. Alta pentru că-i frumoasă.

Șeitin

Cică o domnișoară a cam fost candidată preotiasă, dar nu mai este, că n'a voit ea: e sperioasă rău și când iau venit pețitori a cam fugit prin fundul grădinii...

Buteni

— Datorită unor evenimente independente de noi și ai noștri, Capitaliștii dela Buteni, au la dispoziție o cantitate enormă de sârmă, — astfel astfel că sunt scutiți de a o mai aduce dela vii...

Are, are...

Unul lung dela monopolul „dohanului” în toată seara stă la pândă în păduriță. Face vânatoare de căprioare cu 2 picioare. Să aibă grijă să nu i se infunde odată, că pădurița are urechi multe și ochi mulți.

Almaș

Foate verde de departe s'a întâmpat o noutate. Trifoiș depe nimaș pe-la noi pe-la Almaș. Frunză verde matustat nu de mult la noi în sat au pleat doi la plimbat. Unul mic altul mai mare chiar în zi de sărbătoare și după ce un pic sor gândit în coif la vale s'au oprit. Or fi fost vorbiți dea casă cu cine să se întâlnească. Frunză verde a nucului chiar sub scara podului unde-i lada cea mai smeală și-au ales ai noștri tehneală. După ce un pic vorbiră deodată se pomeniră, foaie verde siminic, cu nevasta celui mic, șapoi... fi văzu frate la celea neașteptate. Dar acestea-s nimic nene și s'a smolț pe izmene. Foate verde de trifoi și chiar pe latul dinapoi; era nene, o pată mare că, se vedea din depărtare. „Roata morii se nvrătește omul nu știe ce pătește când pleacă din casă afară și cum se va întoarce seara.

Poșta redacției

Tuța Fluturii — S'a petrecuț ceva care momentan ne împiedecă să publicăm cele trimise. Urmează scrisoarea.

Jean — Din cauza ag'omerației de material, suntem siliți să nmănăm publicarea iarăș.

Bărzava — Celelalte, deși sunt de actualitate și ar trebui desvăluite și înfierate, nu le putem face deocamdată din cauza împrejurărilor speciale dela dvs. În tot cazul, mulțumim pentru colaborare.

Epigramă

Unela care a voit să-și omoare motanul, pe Martu, învinuit că l-a mâncat carnea.

De-l omoreal aveai păcat
Căci carnea n'a mâncat-o el
Și nu e vinovat de tel.
Pisicuța-o fi mâncat
Cu... „motanul încălțat”.

Brad

— O minoritară de pe la noi iar ar vrea să-și bată joc de săbătorile noastre. Regretăm că nu află nimeni care să controleze s'o pună la punct. Nu numai că ziua de 10 Mai și 8 Iunie a lucra toată ziua cu fetele dar nici Dumneacă nu-și intrerupe lucrul.

O avea așa multe haine de făcut — Țiganca noastră s'a supărât foc... și de necaz nici la petrecere la Criștior nu sa dus ca să-și distreze simpaticul. Oare de ce?

— O dactilografă de pe la Ștean purele Vechi, a început să se vâș sească de parcă ar fi o mască „Tănase”. Nar fi mai bine, dudu, dacă fi-ai cheltuit bani pe alte cruri, cari eventual, te-ar face simpatică?

— Unul are mereu eșec în dragoste. Când se credea mai ferit se pomeneste cu o amenințare de partea bătrânului, că dacă nu-l lasă fata în pace o să-i rupă picioarele. Vezi finere și lasă fata în pace o să te trezești — dacă se supără bătrânul — fără picioare.

— În colo numai e nimic nou. Doar simpatica noastră Antzy sosit din străinătate cu avionul. dorim „bun venit” pe platurile noastre, căci dacă mai întârzie se prăpădea românașul nostru după ea.

Jucați cu încredere la Loteria de Stat COLECTURA OFICIALĂ

Sediul Central:
Cluj, Str. Reg. Maria 40
Arad, I. Olariu, Str. Brătianu No.

Săvârșin

— „Bravagiștii” noștri sunt ofensivă și atacă și ei pe unde pot, pela colțuri, pela cafenea, în sânul familiei, pe stradă, înjurând ca ușa cortului. Mal ales unul cu chelari, a ajuns niște cuvinte care așează cam pela periferia bunului cuvințe. La fel cealaltă distractoare a noastră aceea cu „spajful vital” face și ea pe supărata, adresându-ne cuvinte cari frizează moral publică, fiindcă s'a exprimat în public. Pe acești „clienți” o să-i avem în vedere, ținându-i sub observație și în caz de recidivă o să-i băgăm în câte un borcan, la oprit.

Rectificare. Domnul Birș Aurică marele furnizor de registre, tabele poane și tușiere, membru activ în comitetul de recepție și consum al unui lichid cu tărta de cel puțin 4 ștricuri și conferețiar la școala „absolvenților”, ne face cunoscut că D-Sa dorește să nu l-se mai spun Birș Aurică, ci Fantasticul Aurică. Pre care numa noi după a sa prețurile și verbală dorință îl scriem aici, făcând convenita rectificare.

— Scriitorul acestei rubrici primit următoarea telegramă: „numele comitetului ce am onorat a-l conduce, cât și în numele meu personal vă rugăm să primiți mulțumirile și admirația noastră nemăritată pentru reclama și ținuta bleclivă cu care ați redat program de vară al școlii „absolvenților” (stop). Semnează: Genoveva, decan școlii etc. etc.

Bărbatul elegant și cu gust
își procură lingerie, pălărie
și cravate, dela

M A N E A

Calități excepționale și prețuri reduse
ARAD, peste drum de prefectură. MEMBRU la
„Consum“ și „Inlesnirea“. Telefon: 12-28.

Uspăț

noroc și Doamne-ajută
cumetre u iu iu,
păharu cu răchie
în casă veselie
iu - bunu-i puiu.

și tu cu noi cumătră
stai tăt la foc.
mai să pă bosumflata
zgomit bini cu fata
cu ie dăstul noroc.

gazda să trăiască!
mai lucre sănătos
ce prunși și șapce fece
pă noi iar să nie 'nbeze
șe om pica tăt jos.

ida, sus goliș păharu
'n cămară vasu-i plin
aceși brânca din poșnare
vă punieț la mâncare
plășintă și la vin.

tu fracili lu dracu
uăci-ași la noi?!
mă șioară din bigege
așe-dă faină-ț șege!
la mândra în spătoi.

o-amu hai la mireasă
sucăm on pic pă bani.
n o firă 'n sus mireasă
fă voie bună 'n casă
șă-dă Dumnezeu mult ani.

o-ai mulți ani cu bini
trăim d'amu cu tăt!
cumetre 'n brânși păharu
șă-m cânt - amu cobzaru
șă-i data la uspăț

Traian Russu-Șirianu

Cusurul...

Se vorbea de o femeie tânără foarte frumoasă, dar având un caracter arțagos, lipsită de gust, gură spartă și deasupra avară și despotică. Dar...

— Dar adaugă cineva din grup, e de o fidelitate absolută bărbatului ei.

— Adică, spuse altcineva, are toate defectele afară de unul: acela care ar fi putut face plăcere cuiva!...

Teartu școlar

O sală de clasă la examenul de an. Elevii frunzele din pomi, deși e ora de zoologie.

PROFESORUL. — Elevul Mitică!
MITICĂ. — Acilea!

PROFESORUL. — Poți să-mi spui tu băiatule care e animalul cel mai curajos.

MITICĂ. — Don profesor, animalul cel mai curajos este leul zis și regele animalelor.

PROFESORUL. — Bravo, Mitică! Dar nu există alt animal mai puternic și mai curajos decât leul.

MITICĂ. — Nu!

PROFESORUL. — Ia gândește-te bine: Un animal de care chiar leul se teme.

MITICĂ. — Da, leoaica!

(Cortina cade la examen și rămâne corijentă la zoologie) (Timpul)

Pe lângă tabla fără soț

Pe lângă tabla fără soț
Adesea am purces;
Era tixită de socoș
Eu nu le-am înțeles.

La geamul care strălucea
Priveam ată de des...
O clasă 'ntreagă 'nțelegea
De câte ori am așteptat

Din bănci câte-un răspuns
Un „baș“ din mâini să-mi fi schițat
Un „b.“ mi era de-ajuns.
O - oră să fi fost amic

Cu Domnul profesor
S'ascult - să nu 'nțeleg nimic
De iod, potasiu - clor.
Dându-mi din ochiul lui senin

Știință 'ndeajuns
In cataloagele ce vin...
Un „8“ ar fi pătruns.
Dar vai, de „3“ neadorat!

In veci nu au perechi
Acele medii ce le-ați dat...
Din timpurile vechii...

Căci te iubim cu ochi păgâni
Și plini de suferinți
Ce ni i lăsară din bătrâni
Părinții din părinți.

Azi trebuie să vă îndurați
De-al firii prunc prubeag
Și tocu'n „tintă“ să muiați
Pentru un 6 vag...

Traian Russu-Șirianu

Ele între ele...

O doamnă unei prietene:
— Eram nebună după el și acum
nu pot să-l mai văd. Ce schimbători
sunt bărbații!

cu 20% reducere
Cumpărați ultimele noutăți literare — la
Librăria Românească
PETRE MILOȘ
ARAD, str. Brătianu — peste drum de poșta mare
In provincie expediază contra-ramburs

Zurluiul...

jurul lui Nițu, prietenii s'au adu-
ciotcă. Au și de ce. Omul, înapoiat
străinătate, unde și a făcut cura, e
gural punct de atracție al curiozității
De altfel arată bine, iar în cecece
arește pofta de vorbă: cu nimic mai
jos.

— Și n'ai pus în gură picătură de
și îl sondează amicii.

— Nimic...

— Nici măcar un sprit?

— Ce sprit?... numai apă din aia
cudul, cum dracu-i spun nemții. (con-
prienții): N'am băut toată viața atâta
lehid tâmpit, cât am înghițit acolo!

— Bine c'aj putut!

— Ce era să fac?... Mi-a spus doc-
tul pe șleau: — Dacă nu m'ascuți
cureți!

— Și de-acum ai de gând s'o duci
asa?

— Nu chiar, dar nici ca 'nainte. Câte
păhărel două din când în când, de
hă...

— Vă să zică te-am pierdut!

— m-de, cam așa ceva...

— Strănic te lauzi! Mai rău decât
coanele... Bine bre dar not așa cum

ne ținem fără doctori:

— Ei, până 'ntr'o zi!.. Așa ziceam
și eu.. Ce credeți că sunt singurul?

A!... bine că mi-am adus aminte...
Peste cine credeți c'am dat prin locurile
alea?

— Amic de-al nostru?

— Mai e vorbă!

— Amic bun, or așa de căciulă?

— Prieten mă!.. Și încă ce prieten!..

— Prieten? Cu noi?!... Nu există!...

Numai tu ne-ai făcut de râs!... Să bei
apă'n loc de vin!... Cine i ăla?

— Ghiță.

— Care Ghiță?

— Nadolu...

— Cum, Nadolu trăește?!...

— Sigur! De ce să nu trăiască?

— Și bea apă?

— Păi dacă i-a lăsat ficatu'...

— Bravo!... Bine-am ajuns!.. Halal!...

— Dar! ce'nvârtește Ghiță? Trage iar mâin
de coadă?

— La naiba! Nadolu are avere!...

— La naiba! Nadolu și avere!...

— Parol! Tac cupoane... Stă la Paris...

— Și tot așa a rămas?

— Neschimbat.

— Adică trăsniț!

— Ba chiar hop într'o parte... Nu știți
ultima lui ispravă?

— Ce ispravă?

— S'a însurat...

— Au mai făcut și alții prostii de
astea.

— Da, dar el e și tată de familie...

I-a trântit nevastă-sa un pul de mutatru...

— Cum mulatru?

— Mulatru, nene... Un mulatru veri-
tabil! Sau nu știți ce-i acela?

— Unu din ăla buzat și negru?

— Exact!

— Asta-i bună!... Și el ce-a zis? Are
haz ca înghițit!

— Ce era să facă? Dacă s'a însurat?

— Cum, dacă s'a 'nsurat e obligator
să poarte coarne?

— Dar cine v'a pomenit de coarne?

— Păi tu ce-ai spus?

— Ce am spus?!

— Ei, drăcie!... N'ai zis adineauri că
nevasta lui Ghiță Nadolu a născut un
mulatru?

— Ba da.

— Păi atunci?

— Ce legătură are una și cu alta?

— Auzi!... N'are legătură!...

— N'are măi omule

— Vorbești serios?

— Cât se poate de serios.

Gila Iuăn Nojiță șicire

Iacă mă că nu
vafl purtat cum tre-
be, că dacă domnu
drector va fos scris
să nie trâmicești a-
bollmentu da voi nafl
hăit ge felul felului.
Dapu iacă nul baiu

că la așe'a la cart leo fos scris
domnu drector numa amu le mal
trămit foala și mal mult ba numa
li dau la fiscalăș. Noa apu până
atunși să vă scriu ge on nu șciu
șie preșădince gin Covăsânț carie
so dus la Agrilș și cum o trebț să
rămând pă noapce acolo o șierut la
on român săl leșe și pă tel să doarmă
In casă căt placeșce. Romănu nost,
bun că pita la lăsat și lo culcat cu
tel in sobă inge doarme tel cu nle-
vasta și cu prunșt lui. Și sor culcat
tăfl șor adurmit. Iacă numa că mal
Inclo cătă mliezu nopfl romănu
nost so trezit că i so părut că auge
că on șiroi ge apă șie ar fi picat
ge sus in mijlocu cășl. Doamnie
apărd dapu șie o fl șo zis rumănu
nost și o aprins lampa. La lumina
lămpli apu o văzut cum a fost treaba
cu apa, că dară domnu președince
gila Covăsânț o prăbăit să uge cu
apă gila tel pișloarile gila on scaun
că doard so pringe și o creșce gin
tel vro masă. La rumănu nost io
fost lut rușinle ge preșădincele gila
Covăsânț carie o avut așe ptele pă
obraz. Noa apu șie să mai zăc lo
gt lucru aiesta?

— Noa mă frajllor, iard so ges-
chis scăldătoaria domnilor. Anu
aiesta încă nu mam dus și io că
dard am mult de lucru, da după
cum lam văzut păstă gard, is mal
goi și mal gesbrăcașl ca amui anu.
Așcept io numa o țără că mă duc
io să vod șei paclo apu iardă vă
scru io așe faină.

Până atunși să nie trâmicești abo-
limentu că dacă nu mă mână.

Al vostu
IUĂN NOJIȚĂ

Iacă mă că uitam să vă scriu că
amu pă vară Băravu nost leșd nu-
ma tăt la 2 săptămâni, așe cum a
fost și amu avefl și vol ge lucru.

— Va să zică dacă te ai însura și
nevastă-ta ț-ar face un mulatru, tu ai
zice mersi?

— Depinde...

— Cum depinde? Ai turbat?!

— Vezi că nu știi...

— Ce să mai știu?

— Că nevasta lui Nadolu...

— (ironic): E femeie cinstită...

— Sigur că e cinstită.

Teribil ești monșer! N'ai vrea să a-
firmi acum că Nadolu e adevăratul tată
al copilului.

— Chiar el!

— Mă! Or eu m'am tâmpit, or tu
ți ai pierdut mințile.

— Nici una, nici alta..

— Dar ce, Nadolu e fenomen medical,

Il știam zullu și atâta tot!.. Extravagant?

dacă vrei! Dar până int'atât!.. Să aibă

un copil negru și să te convingă că e

tată legitim!...

Păi nici n'a fost nevoe să mă con-
vingă...

— L-ai crezut pe cuvânt!.. Din pro-
prie inițiativă...

— Natural?

— Mă!.. Sau tu sau eu... unu din
noi... e tâmpit...

— Nu e nimeni tâmpit nenșorule..

dar nevastă-sa e negreșă.

(R.)

Vichi

„Ujina“

Cu prilejul unei celebre nunți ai cărei eroi principali s'au și întors din voiajul de nuntă, cineva întreba pe socrul mic:

— Măi, de ce-ți măriți fata așa de tânără?

Pela noi e obiceiul ca fetele să se mărite abia pela 24—25 de ani...

— Da? Cam la câte luați voi masa?

— Dece?... Pela 1½—2.

— Și... nu flămânziți până atunci?

— Ba da, dar mai luăm pela 10 și ceva ujina...

— Ei, vezi... la noi nu se obișnuiește a se lua ujina...

Atunci...

La doctorul Tabic se prezintă un pacient gras la pungă. După o examinare cu deamăruntul, simpatiful doctor (care acum face cură de slăbire sub supraveghierea corpului ofiteresc din garnizoana Beiuș) îl asigură:

— Domnule Cutare, cu boala asta poți trăi o sută de ani...

— A! Atunci nu-l nevoie să mă îngrijesc. Bună ziua!...

Somnul lui Hitler...

Nici somnul nostru al oamenilor de rând nu-i prea liniștit în ziua de astăzi, dar mi-te al unui om cu atâtea griji ca Hitler șef (și încă ce șef) de stat (și încă ce stat!) cu atâtea planuri!

Dar în ultima vreme, ceace-l tulbură mai mult somnul — după spusa unuia cu intrare liberă la reședința fűhrerului, — este gălăgia pe care o fac po'onezii... pe coridor...

Singurul „domn“

Mai deunăzi, intră doctorul Tabic la bărbierul X. ca să se facă frumos în vederea întâlnirii de rămas bun, cu draga sufletului lui, înainte de a pleca la Beiuș la concentrare.

Știind că un bun client al lui e la spital, bărbierul îl întreabă:

— Ce-l cu domnu' cutare, dom'le doctor?

— Nimic. A murit azi dimineață...

— Nu mai spune! Ce păcat, dom'le. Regret din suflet. Pot să vă spun că era singurul „domn“ adevărat care umbra în prăvălile la mine...

— Mulțumesc! îi răspunse Tabic, uitându-se la cellalți clienți cari căscau niște ochi cât la broască...

Mănușa

Amicul... N. — fiifizon nevoe mare — poartă de câteva zile o mănușă splendidă pe mâna stângă.

Petrică, — așa cum e felul lui curios — îl întreabă:

— Mă Costică, de ce umbli c'o sindură mănușă? Ai pierdut-o pe allaltă?

— Din contră. Pe asta am găsit-o.

Intoarcerea dela vânătoare

— N'am împușcat nimic dar știu că am băgat în sperleji toate animalele.

Curată nebunie

Un client după ce examinează lista de bucate, cheamă chelnerul:

— Două sute de lei un pul fript! Dar asta-i curată nebunie chelner! Să omoriți păsări așa de scumpe!...

Aviz

In cursul lunilor Iulie și August BRAVO! apare tot la două săptămâni, așa că numărul viiter va apare la 15 Iulie a. o.

Pentru abonați

Unora dintre abonați li s'au trimis somațiuni și avize prin care-i rugăm să ne achite abonamentele restante.

li rugăm și pe această cale să satisfacă cererile noastre, cunoscând, că dacă până la apariția numărului următor nu vom primi sumele ce ni se datorează, — abonaților respectivi le vom suspenda trimiterea gazetei.

Față de

... purtarea incalificabilă și lipsită de orice cavalerism a unui avocat din Arad, restauratorul au decis să-i interzică accesul în localurile lor. În aceleș timp, se vor adresa baroului arătând scandalurile ce — aproape noapte de noapte — le provoacă primentul avocat, ab'a scăpat dintr'o afacere mai gravă!...

De ce?

De ce în fapt de seară
Când stau și mă gândesc;
Imi vine'n minte iară
Cuvântul „te iubesc!“??

De ce când trece luna
Pe lângă geamul meu
Văd chipul tău într'una
Și-l tot privesc, — mereu...

De ce? e o 'ntrebare?
Tu poți — doar să-mi răspunzi?
Ori e vre-o taină mare
Și cauți s'o ascunzi??

O, dacă vrei durerea să nu mi-o înțelegi
Și cauți adevărul, în față să mi-l negi:
Eu plec atunci din lume, cu sufletul
[înfrânt
Și visurile mele, s'or spulbera în vânt...

Te las să răzi... în pace, să cânt... pe-
[pământ...

Te las — n'auzi? mă stigă un glas —
[dintr'un mormânt.

Florica Ogneriu

Dacă

Cu ocazia ultimelor cocentrări, un soldat urcând un munte îi spune unul camarad:

— Dacă, atunci când a făcut munții, Dumnezeu ar fi avut raniță în spate nu i-ar făcut atât de înalți.

Vața de jos

— „Doctorul cel mic“ ori se plimbă, veșnic e împreună „fălosul blond“. Ce au de împărțit?

— Domnișoara „Ondolașie manentă“ face pe afoștiuța răspândind vestea că știe de corespondent la Bravo. En insă, este mai mare decât „ei creer“. Mai bine să se intenționeze să-și comande o pomadă de „razelor pe înegrire ale soarelui“ și să-și sculpe'n sân, căci dacă...

— Duduța căreia îi lipsește „tura“ nu se mulțumește cu un de platină, ci iar trebui din „stele“ (verzi). Bine. Dacă as e dorința atunci să facă gălăgă parc, doar s'oafia vre-un muș să-i pue... măselele visate. De cred...

Cel mai bun izvor de cură rare la firma

IOSIF MUZZI

- Costum pentru străj... Le...
- Costum complet
- Pantaloni
- Mantale de cauciuc
- Loden verde
- Windjacke
- Balon Seide
- Costum elegant de modă
- Pardesiu

Carnetul „Mercur“ val...

Aviz

Cei cari doresc să se cu vânzarea „Cărina lu Iuân Nojiță“, sur... a ne comunica din timp... mărul aproximativ de... plare, de care au nevoie, tru a le pregăti din timp... *

Noul „Cărintar a lu Nojiță“ va fi mult îmbu... tățit față de cel din tr... și va cuprinde diferite ruri de folos tuturor.

Cele mai frumoase b... terii, ceasornicele... mai precise, tacâm... și obiecte pentru cadouri

COLOMAN HARTMANN

Bijuter
ARAD, Palatul Minorților. Prețuri so...

Mica publicita

Vizitați Salonul de frizetie, FAN CĂMPEAN, din Piața L... No. 3. Serviciu prompt și ig...

MAȘINI DE SCRIS de vânz... de imprumut, la M. SZEGFÜ... str. Brătianu 7. Tel. 11-44. A... special de reparațiuni pentru... șini de rezervă, mașini de cald... tocuri rezervoare. Depozit de... tic — șapirograf — indigo și... accesorile pentru mașinile de...

Ceasuri și bijuterii din aur... tabil cu prețurile cele mai efie... firma IOSIF REINER Arad. str... lonel Pirici 3., in dosul Teat... Comunal.

Incă trei cuvint
„BRAVO!“ ține mi...

SENZATIONAL!

Impozitele nu vor mai fi plătite de câștigători, ei vor încasa câștigurile fără nicio reținere S'AU INTRODUS în plan la toate clasele numeroase câștiguri intermediare de câte Lei 400.000, 200.000, 100.000, 40.000, 20.000, 6.000, 3.200 și 1.000 etc.

AVALANSA MILIOANELOR

Se menține începând chiar dela Clasa I-a.

A INCEPUT o Loterie nouă

Tragerea Clasei I-a la

15 Iulie 1939

Cumpărați din timp lozurile

Loteria de Stat